

10η ανακοίνωση για το νερό

Κλιματική αλλαγή: Αντιμετώπιση των πλημμυρών, της ξηρασίας και των αλλαγών στα υδάτινα οικοσυστήματα

Η προετοιμασία για την κλιματική αλλαγή αποτελεί μια μείζονα πρόκληση όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν, η κλιματική αλλαγή θα αυξήσει τις πιθανότητες πλημμυρών, ξηρασίας και άλλων συνεπειών σε ολόκληρο τον υδρολογικό κύκλο.

Η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα παρέχει στις ευρωπαϊκές χώρες μια κοινή βάση για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων. Συγκεκριμένα, η προσέγγιση της οδηγίας για τη διαχείριση των υδάτων που βασίζεται στις λεκάνες απορροής –η οποία επικεντρώνεται στην ανά εξαιτία αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής– θεσπίζει έναν μηχανισμό που στοχεύει στην προετοιμασία και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Ο σχεδιασμός για την ξηρασία και τις πλημμύρες θα αποτελέσει επίσης αναπόσπαστο τμήμα του συστήματος αυτού.

Ξηρασία στην Πορτογαλία: η κλιματική αλλαγή αναμένεται να επιφέρει περισσότερες περιόδους ξηρασίας και μεγαλύτερη λειψυδρία στη Νότια Ευρώπη

Το κλίμα της Ευρώπης αλλάζει

Οι επιδράσεις της κλιματικής αλλαγής ενδέχεται να είναι διαφορετικές για το βόρειο τμήμα της ηπείρου από ό,τι για τη Νότια Ευρώπη.

Στη Νότια Ευρώπη, οι βροχοπτώσεις ήδη μειώνονται. Στο δεύτερο μισό του αιώνα μας, οι ετήσιες βροχοπτώσεις στην Ιβηρική Χερσόνησο μπορεί να είναι κατά 40% χαμηλότερες σε σχέση με σήμερα. Οι θερινές βροχές θα γίνονται σπανιότερες και οι θερινές θερμοκρασίες θα αυξάνονται. Η διεθνής ομάδα εμπειρογνομώνων για την εξέλιξη του κλίματος (ΔΕΚΑ) προειδοποιεί ότι τα καλοκαίρια μπορεί να είναι κατά 6°C πιο θερμά στην Ισπανία και την Πορτογαλία μέχρι το 2070. Αυτό σημαίνει ότι η Νότια Ευρώπη ενδέχεται να έλθει αντιμέτωπη με μεγαλύτερες περιόδους ξηρασίας και λειψυδρίας. Πολλοί τομείς της οικονομίας θα πληγούν από αυτό. Με λιγότερο νερό, υψηλότερες θερινές θερμοκρασίες και ακραία καιρικά φαινόμενα, η απόδοση των καλλιεργειών στη Νότια Ευρώπη κατά πάσα πιθανότητα θα μειωθεί. Στον τομέα της ενέργειας, οι μονάδες παραγωγής άνθρακα και πυρηνικής ενέργειας θα διαθέτουν λιγότερο νερό για ψύξη. Οι υψηλές θερμοκρασίες μαζί με τη λειψυδρία ενδέχεται να προκαλέσουν μείωση του αριθμού των θερινών τουριστών.

Αντίθετα, οι χώρες της Βόρειας Ευρώπης αναμένεται να δεχτούν υψηλότερα επίπεδα βροχοπτώσεων – μια τάση που διακρίνουμε ήδη τα τελευταία χρόνια. Μολονότι η γεωργία μπορεί να ωφεληθεί από τη μεγαλύτερη υγρασία και τις υψηλότερες θερμοκρασίες, ενδέχεται να αυξηθεί ο κίνδυνος πλημμυρών.

Σε ολόκληρη την Ευρώπη αναμένεται να γίνουν συχνότερα τα ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως οι έντονες βροχοπτώσεις που θα προκαλούν αιφνίδιες πλημμύρες.

Η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα και η οδηγία για τις πλημμύρες

Με την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα θεσπίζεται νομικό πλαίσιο για την προστασία και την αποκατάσταση των καθαρών υδάτων ανά την Ευρώπη και εξασφαλίζεται η μακροπρόθεσμη και βιώσιμη αξιοποίησή τους. (Ο επίσημος τίτλος της είναι Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.)

Η οδηγία θεσπίζει καινοτόμο προσέγγιση για τη διαχείριση των υδάτων στις λεκάνες απορροής, των φυσικών γεωγραφικών και υδρολογικών ενότητων, και καθορίζει για τα κράτη μέλη συγκεκριμένες προθεσμίες επίτευξης φιλόδοξων περιβαλλοντικών στόχων για τα υδάτινα οικοσυστήματα. Η οδηγία αφορά τα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα, τα μεταβατικά ύδατα, τα παράκτια και τα υπόγεια ύδατα.

Η οδηγία 2007/60/EK για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας τέθηκε σε ισχύ στις 26 Νοεμβρίου 2007. Η οδηγία αυτή απαιτεί τα κράτη μέλη να αξιολογήσουν εάν οι υδάτινες μάζες και οι ακτογραμμές αντιμετωπίζουν κίνδυνο πλημμύρας, στη συνέχεια να καταρτίσουν χάρτες κινδύνων πλημμύρας και τέλος να λάβουν επαρκή και συντονισμένα μέτρα για τη μείωση του κινδύνου.

Οι παγετώνες στο Grossglockner, το υψηλότερο βουνό της Αυστρίας, υποχωρούν όσο το κλίμα θερμαίνεται

Συρρίκνωση των παγετώνων, άνοδος της στάθμης των θαλασσών

Στις Άλπεις και σε άλλες ορεινές περιοχές σε ολόκληρη την Ευρώπη, οι παγετώνες υποχωρούν. Η τάση αυτή οδηγεί σε μείωση της θερινής ροής πολλών ποταμών που τροφοδοτούνται από τις απορροές των παγετώνων, και στις ερχόμενες δεκαετίες αυτό θα αυξήσει τον κίνδυνο λειψυδρίας και ξηρασίας. Η παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας ενδέχεται να μειωθεί, και οι υψηλότερες θερμοκρασίες θα οδηγήσουν σε μείωση του χειμερινού τουρισμού.

Η κλιματική αλλαγή αναμένεται επίσης να επιφέρει άνοδο της στάθμης της θάλασσας, η οποία θα διαβρώσει τις ακτογραμμές και, παράλληλα με τα ισχυρά κύματα θυέλλης, θα αυξήσει τον κίνδυνο πλημμύρας για τις παράκτιες πόλεις και κωμοπόλεις που βρίσκονται χαμηλότερα από τη στάθμη της θάλασσας – η ΔΕΚΑ προειδοποιεί ότι έως και 1,6 εκατομμύρια επιπλέον Ευρωπαίοι ενδέχεται να επηρεαστούν μέχρι το 2070. Η άνοδος της στάθμης της θάλασσας θα επηρεάσει επίσης αρνητικά τους παράκτιους υγρότοπους.

Οι επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών θα επηρεάσουν με τη σειρά τους τα υδάτινα οικοσυστήματα. Οι υψηλότερες θερμοκρασίες και η μειωμένη ροή των υδάτων θα αυξήσουν τον κίνδυνο ευτροφισμού σε πολλούς ποταμούς, λίμνες και παράκτια ύδατα. Αυτό θα συμβεί ιδίως στη Νότια Ευρώπη, όπου οι υγρότοποι και άλλες προστατευόμενες περιοχές ενδέχεται να εξαφανιστούν. Ομοίως, η κλιματική αλλαγή θα επηρεάσει επίσης δυσμενώς την ποιότητα των υδάτων στη Βόρεια Ευρώπη, με τις υψηλότερες θερμοκρασίες να αυξάνουν ενδεχομένως τον ευτροφισμό στη Βαλτική Θάλασσα.

Όλες αυτές οι επιδράσεις θα δυσχεράνουν τη διασφάλιση της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτινων μαζών.

Εκ των προτέρων σχεδιασμός σε κάθε λεκάνη απορροής

Η κλιματική αλλαγή θα έχει ευρύ φάσμα επιπτώσεων, τις οποίες τα κράτη μέλη θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν μέσω των σχεδίων τους για τη διαχείριση των λεκανών απορροής (ΣΔΛΑ).

Οι υπηρεσίες διαχείρισης των υδάτων των κρατών μελών προτείνουν τη διενέργεια «κλιματικών ελέγχων» των προγραμμάτων μέτρων στο πλαίσιο των πρώτων σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής που θα πρέπει να έχουν καταρτισθεί μέχρι τα τέλη του 2009. Αυτοί οι κλιματικοί έλεγχοι θα πρέπει να εντοπίσουν τα μέτρα που είναι καταλληλότερα για την ενίσχυση της δυνατότητας των λεκανών απορροής να προσαρμόζονται στις κλιματικές αλλαγές, καθώς και τα μέτρα που θα μειώσουν αυτή τη δυνατότητα ή θα είναι λιγότερο αποτελεσματικά.

Περαιτέρω εργασίες για την ένταξη της κλιματικής αλλαγής στον σχεδιασμό διαχείρισης των λεκανών απορροής θα χρειαστούν κατά την αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης το 2015 και ανά έξι έτη στη συνέχεια. Τα μέτρα θα πρέπει να είναι ευπροσάρμοστα στις επιδράσεις της κλιματικής αλλαγής. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τις δαπανηρές και μακροπρόθεσμες επενδύσεις, όπως τα μεγάλα έργα υποδομών. Ο σχεδιασμός για την πρόληψη από ξηρασία, λειψυδρία και πλημμύρες θα αποκτήσει επίσης αυξανόμενη σημασία.

Αντιμετώπιση της ξηρασίας και της λειψυδρίας

Τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής παρέχουν επίσης έναν μηχανισμό για την αντιμετώπιση της ξηρασίας και της λειψυδρίας (η ξηρασία αποτελεί προσωρινή μείωση των διαθέσιμων υδάτινων πόρων, ενώ η λειψυδρία αποτελεί διαρκή κατάσταση όπου η ζήτηση υπερβαίνει τους πόρους που διατίθενται με βιώσιμο τρόπο). Σε ανακοίνωση του 2007 για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να εκπονήσουν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων ξηρασίας για να συμπληρώσουν τα σχέδιά τους για τις λεκάνες απορροής.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αντιμετωπίσουν τόσο την ξηρασία όσο και τη λειψυδρία περιορίζοντας την υπερβολική χρήση ύδατος. Αυτό μπορούν να το επιτύχουν ορίζοντας κατάλληλες τιμές για τις υπηρεσίες υδάτων (βλ. 5η ανακοίνωση για το νερό), καθώς και βελτιώνοντας τον σχεδιασμό χρήσης της γης και τις γεωργικές πολιτικές. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει καλέσει τα κράτη μέλη να προβούν σε αυτά και σε άλλα βήματα προκειμένου να εδραιώσουν μια «νοοτροπία εξοικονόμησης ύδατος» (βλ. πλαίσιο στην επόμενη σελίδα) στην ΕΕ. Το Συμβούλιο συμφώνησε επιπλέον ότι, εφόσον εξαντληθούν όλες οι δυνατότητες για την εξοικονόμηση ύδατος, μπορούν να εξετασθούν νέες πηγές παροχής του, κυρίως μέσω της αφαλάτωσης θαλάσσιου ύδατος.

Η ανακοίνωση σχετικά με την αντιμετώπιση της ξηρασίας και της λειψυδρίας ορίζει ένα πρόγραμμα δράσεων σε επίπεδο ΕΕ, το οποίο θα ακολουθήσουν ετήσιες εκθέσεις που θα παρακολουθούν την πρόοδο της ΕΕ όσον αφορά την αντιμετώπιση του εν λόγω προβλήματος. Η ΕΕ μπορεί επίσης να συνδράμει διασφαλίζοντας την αξιοποίηση των ευρωπαϊκών ταμείων, όπως μέσω χρηματοδότησης στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής. Το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο περιγράφεται στο πλαίσιο της σελίδας 4, μπορεί να παρέχει βοήθεια σε περιόδους ξηρασίας. Οι πρωτοβουλίες της ΕΕ για την προώθηση της βιώσιμης κατανάλωσης και παραγωγής θα ενθαρρύνουν την εξοικονόμηση ύδατος, ενώ το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει ιδρύσει ένα Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για την Ξηρασία που σκοπό θα έχει την πρόβλεψη, τον εντοπισμό και την παρακολούθηση της ξηρασίας σε όλα τα κράτη μέλη.

Αντιμετώπιση των κινδύνων πλημμύρας

Από το 1998, οι πλημμύρες έχουν προκαλέσει περίπου 700 θανάτους σε ολόκληρη την Ευρώπη, εκτόπισαν περίπου μισό εκατομμύριο ανθρώπους και οδήγησαν σε ζημιές, η ασφαλιστική κάλυψη των οποίων ανήλθε σε τουλάχιστον 25 δισ. EUR, πέραν των ζημιών που δεν καλύπτονται ασφαλιστικά.

Μια νέα ευρωπαϊκή νομοθεσία –η οδηγία 2007/60/EK για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας– περιλαμβάνει σειρά από κοινά βήματα σε ολόκληρη την ΕΕ με σκοπό τη μείωση των δυσμενών επιπτώσεων των πλημμυρών. Για πολλά κράτη μέλη, η οδηγία αυτή εισάγει μια νέα προσέγγιση που μεταθέτει την εστίαση της πολιτικής από τα αμυντικά έργα κατά των πλημμυρών στην ολοκληρωμένη διαχείριση του κινδύνου.

Ως πρώτο βήμα, μέχρι το 2011 τα κράτη μέλη απαιτείται να έχουν ετοιμάσει προκαταρκτικές αξιολογήσεις των κινδύνων πλημμύρας για όλες τις περιοχές λεκανών απορροής, εντοπίζοντας τις περιοχές όπου απαιτείται η ανάληψη περαιτέρω δράσης. Μέχρι το 2013, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν ετοιμάσει χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και χάρτες κινδύνου πλημμύρας για τις εν λόγω περιοχές. Οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας θα δείχνουν τις γεωγραφικές περιοχές που ενδέχεται να πλημμυρίσουν σε περίπτωση συμβάντων χαμηλής, μέσης και υψηλής πιθανότητας. Οι χάρτες κινδύνου θα δείχνουν τις δυναμικές αρνητικές συνέπειες μιας πλημμύρας, αναφέροντας τον αριθμό των κατοίκων και τους τύπους των οικονομικών δραστηριοτήτων που ενδέχεται να πληγούν.

Με τη χρήση των χαρτών αυτών, τα κράτη μέλη θα καταρτίσουν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας για το 2015, που συμπίπτουν με τον δεύτερο κύκλο των σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής –ο οποίος λήγει επίσης το 2015– οπότε και οι δύο ομάδες σχεδίων θα έχουν πλέον συντονισθεί.

Καθώς ο κίνδυνος πλημμύρας διαφέρει σημαντικά μεταξύ των λεκανών απορροής, η οδηγία για τις πλημμύρες εστιάζει σε μια κοινή προσέγγιση σχεδιασμού παρά στον εντοπισμό συγκεκριμένων μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν. Τα σχέδια διαχείρισης των πλημμυρών θα εντοπίζουν στόχους και δράσεις με σκοπό τη μείωση των κινδύνων πλημμύρας και την προστασία των ανθρώπινων ζωών, των οικονομικών δραστηριοτήτων, των οικοσυστημάτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Τα σχέδια αυτά θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν την ετοιμότητα των κρατών μελών σε περίπτωση πλημμύρας.

Πιο αποδοτική χρήση των υδάτων

Πρόσφατη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ΕΕ μπορεί να μειώσει τη χρήση των υδάτων της κατά 40% μέσω μέτρων που μπορεί να ληφθούν σε μια σειρά από τομείς. Οι πόλεις και οι κωμοπόλεις μπορούν να μειώσουν τη χρήση των υδάτων τους έως και 50% επισκευάζοντας τις διαρροές στα δημόσια συστήματα παροχής ύδατος και βελτιώνοντας την αποδοτικότητα της χρήσης ύδατος στα δημόσια και τα ιδιωτικά κτίρια, καθώς και προωθώντας τη χρήση συσκευών εξοικονόμησης ύδατος.

Η χρήση ύδατος στη γεωργία μπορεί επίσης να καταστεί αποδοτικότερη μέσω βελτιώσεων στην άρδευση, όπως επίσης μέσω μιας στροφής προς φυτικές καλλιέργειες περισσότερο ανθεκτικές στην ξηρασία, καθώς και μέσω ευρύτερης χρήσης των επεξεργασμένων λυμάτων. Η εξοικονόμηση ύδατος μέσω της άρδευσης μπορεί μόνη της να υπερβεί το 40%.

Η βιομηχανία μπορεί επίσης να μειώσει τη χρήση ύδατος κατά περίπου 40% μέσω της ευρύτερης ανακύκλωσης του νερού που χρησιμοποιείται από τα εργοστάσια.

Πλημμύρα στη Βουδαπέστη της Ουγγαρίας

Προσεγγίσεις βιώσιμης διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας

Σε πολλά μέρη της Ευρώπης ο κίνδυνος πλημμύρας έχει αυξηθεί λόγω της αστικοποίησης, της αυξανόμενης έντασης της γεωργικής εκμετάλλευσης και της αποψίλωσης των δασών, τα οποία στο σύνολό τους μειώνουν την ικανότητα των εδαφών να συγκρατούν τα νερά από τις πλημμύρες. Σε ορισμένες χώρες της ΕΕ, όπως στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, η διασπορά του αστικού τοπίου αυξανόταν κατά περίπου 2% ετησίως στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Σε αυτές και σε πολλές άλλες χώρες, σε φυσικά πεδία κατακλύσεως οικοδομήθηκαν αστικές και βιομηχανικές ζώνες, ενώ η ροή των ποταμών παρεμποδίστηκε από φράγματα που δεν επέτρεπαν την απορροή τους σε αυτά τα πεδία, εκμηδενίζοντας κατά συνέπεια την ικανότητά τους να απορροφούν τα νερά από τις πλημμύρες.

Οι βιώσιμες μέθοδοι προστασίας από τις πλημμύρες στοχεύουν στην αντιστροφή αυτών των εξελίξεων και στη χρήση πιο φυσικών και οικονομικά πιο αποδοτικών μεθόδων για τη μείωση των κινδύνων πλημμύρας. Σε αυτές τις τεχνικές περιλαμβάνεται η αποκατάσταση των δασών σε ορεινές περιοχές και σε υγρά τοπία, ώστε να μπορούν να απορροφήσουν τα νερά από τις πλημμύρες, και η αποκατάσταση των φυσικών μαιάνδρων των ποταμών που έχουν διοχετευθεί σε ευθείες και στενές κοίτες. Οι μαιάνδροι μπορούν να ανακόψουν την ταχύτητα της ροής του ύδατος και να μειώσουν την πλημμύρα προς τα κατάντη. Διάφορα κράτη μέλη έχουν αρχίσει να εφαρμόζουν τέτοιες μεθόδους, όπως έγινε στον ποταμό Devon στη Σκωτία του Ηνωμένου Βασιλείου. Η αποκατάσταση των κοιτών πλημμυρών αποτελεί ένα ακόμη ζωτικής σημασίας βήμα για τη μείωση των κινδύνων πλημμύρας.

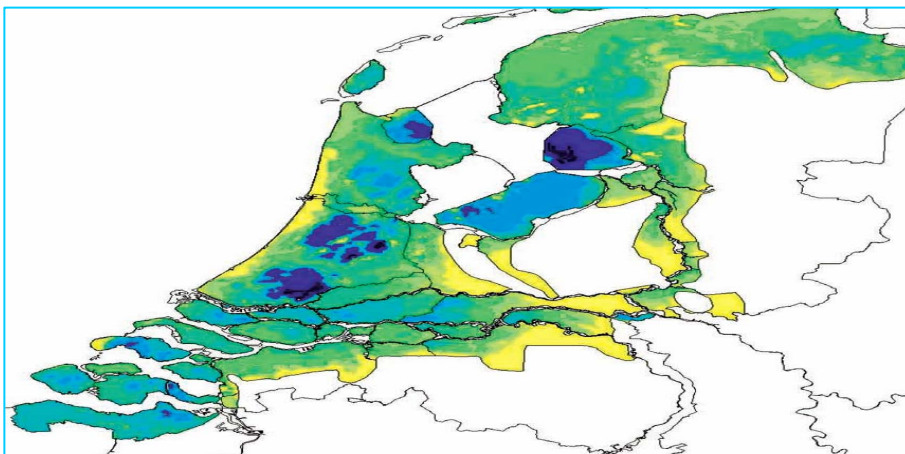
Οι εν λόγω δράσεις μπορεί να έχουν περαιτέρω οφέλη. Σε πολλές περιπτώσεις, αποκαθιστούν τους φυσικούς οικοτόπους και τη βιοποικιλότητα, ενώ βελτιώνουν τη διαχείριση της ξηρασίας.

Χάρτης βάθους του ύδατος στη χειρότερη δυνατική περίπτωση πλημμύρας στις Κάτω Χώρες

Τα πιο σκούρα σημεία στον χάρτη θα καλυφθούν από 8m ύδατος.

Από τον Άτλαντα των Χαρτών Πλημμυρών: Παραδείγματα από ευρωπαϊκές χώρες, από τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία (διατίθεται στο http://ec.europa.eu/environment/water/flood_risk/flood_atlas/index.htm)

Από το Εγχειρίδιο ορθής πρακτικής στη χαρτογράφηση των πλημμυρών

Ανάλυση δράσης

Τα κράτη μέλη πρέπει να συνεργαστούν όσον αφορά την προστασία από πλημμύρες, καθώς το 60% των λεκανών απορροής στην Ευρώπη είναι διασυνοριακές (βλ. 1η ανακοίνωση για το νερό). Τα κράτη μέλη πρέπει να ετοιμάσουν ένα ενιαίο σχέδιο για αυτές τις διεθνείς περιοχές λεκανών απορροής και να ζητήσουν τη συμμετοχή χωρών που δεν ανήκουν στην ΕΕ, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Η οδηγία για τις πλημμύρες καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη τα φυσικά πεδία κατακλύσεως και να εφαρμόσουν χωροταξία προκειμένου να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους πλημμύρας. Πράγματι, οι βιώσιμες προσεγγίσεις μπορεί να αποτελέσουν τις πλέον οικονομικά αποδοτικές μεθόδους προστασίας από πλημμύρες (βλ. πλαίσιο στην προηγούμενη σελίδα).

Η ενημέρωση του κοινού σχετικά με τους κινδύνους πλημμύρας και τα μέτρα διαχείρισης αυτών είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχία τους. Βάσει της οδηγίας για τις πλημμύρες, τα κράτη μέλη πρέπει να έλθουν σε διαβούλευση με το ευρύ κοινό κατά τη χάραξη των σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας και όλα τα βασικά εργαλεία (χάρτες, σχέδια και αξιολογήσεις πλημμύρας) θα πρέπει να είναι διαθέσιμα στο κοινό.

Η ΕΕ θα παράσχει στα κράτη μέλη οικονομική στήριξη με σκοπό την πρόληψη. Τα διαρθρωτικά ταμεία της ΕΕ έχουν διαθέσει σχεδόν 6 δισ. EUR για έργα πρόληψης των κινδύνων κατά την περίοδο 2007-2013, τα οποία καλύπτουν τους κινδύνους πλημμύρας και άλλες καταστροφές, όπως είναι οι δασικές πυρκαγιές.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θεσπίσει το Ευρωπαϊκό Σύστημα Προειδοποίησης για Πλημμύρες στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της με σκοπό την παροχή προβλέψεων σχετικά με τις επιπτώσεις που θα έχουν οι πλημμύρες. Η αλληλεγγύη στην ΕΕ παρέχει βοήθεια σε περίπτωση πλημμύρας (βλ. πλαίσιο πιο κάτω).

Ο ρόλος της αλληλεγγύης στην ΕΕ

Πρόσθετα στην εκπόνηση του πλαισίου πολιτικής για την πρόληψη, την προετοιμασία και την ανταπόκριση σε πλημμύρες και ξηρασία, η ΕΕ έχει επίσης δημιουργήσει μηχανισμούς για τη διευκόλυνση των κοινών δράσεων σε περιπτώσεις καταστροφών.

Ο κοινοτικός μηχανισμός πολιτικής προστασίας συγκεντρώνει τις υπηρεσίες πολιτικής προστασίας των 27 κρατών μελών, της Νορβηγίας, της Ισλανδίας και του Λίχτενσταϊν. Το Κέντρο Παρακολούθησης και Πληροφόρησής του συντονίζει την ταχεία ανταπόκριση σε περιπτώσεις καταστροφών. Στις δραστηριότητές του περιλαμβάνεται και η εκπαίδευση.

Ένα άλλο εργαλείο είναι το Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ, το οποίο δημιουργήθηκε το 2002 μετά τις καταστροφικές πλημμύρες στις λεκάνες απορροής του Έλβα και του Δούναβη. Το Ταμείο διαθέτει ετήσιο προϋπολογισμό ύψους 1 δισ. EUR για να υποστηρίξει έργα αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα και για τα ύδατα της Ευρώπης, ανατρέξτε στην ιστοσελίδα του Συστήματος πληροφοριών για τα ύδατα στην Ευρώπη (WISE) στο <http://water.europa.eu>.

Οι ιστοσελίδες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που συνδέονται με το WISE παρέχουν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή (βλ. http://ec.europa.eu/environment/climat/adaptation/index_en.htm), την οδηγία για τις πλημμύρες του 2007 (βλ. http://ec.europa.eu/environment/water/flood_risk/index.htm), τη διαχείριση των κινδύνων ξηρασίας και λειψυδρίας (βλ. http://ec.europa.eu/environment/water/quantity/scarcity_en.htm) και την πολιτική προστασία (βλ. <http://ec.europa.eu/environment/civil/index.htm>).